

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 6.10.2005
COM(2005) 472 definitief

2005/0201 (CNS)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling van maatregelen voor het herstel van het bestand van Europese aal

(door de Commissie ingediend)

TOELICHTING

1. CONTEXT WAARBINNEN HET VOORSTEL MOET WORDEN GESITUEERD

1.1 Doel

Dit voorstel heeft ten doel het bestand van Europese aal weer op het historische peil te brengen met een voldoende aantal volwassen dieren en een toereikende rekrutering van glasaal.

1.2 Historische elementen

Europese aal komt op grote schaal voor in alle Europese estuaria en binnenwateren. De volwassen aal paait in het westelijke centrale deel van de Atlantische Oceaan, en de aallarven trekken naar de Europese estuaria. Het beheer van het bestand van Europese aal is een communautaire aangelegenheid aangezien deze soort een enkel bestand vormt dat verspreid is over het gehele Europese continent.

Uit wetenschappelijke gegevens blijkt dat het aalbestand sterk deficitair is.

1.3 Bestaande bepalingen

Vele lidstaten hebben een hele reeks maatregelen genomen met betrekking tot het beheer van het aalbestand, met name minimummaten voor aanlanding, gesloten perioden en gebieden, vergunningen voor de visserij op aal, voorschriften met betrekking tot de bouw van dammen en aalpassages. De Habitatrichtlijn van de EU (1992) en de kaderrichtlijn voor het waterbeleid (2000) zijn onder meer vastgesteld met het oog op de bescherming, instandhouding en verbetering van de omgeving waar de aal het grootste deel van zijn levenscyclus doorbrengt.

1.4 Verschillen met de bestaande bepalingen

Wegens de variëteit aan habitats en visserijmethoden die van invloed zijn op de aalstand in de verschillende stroomgebieden, is het onmogelijk de aalstand in alle gebieden met gebruikmaking van uitsluitend de normale instrumenten te beheren. Daarom wordt in de voorgestelde verordening een specifiek doel vastgesteld voor het beheer van aalpopulaties. Elke lidstaat moet op de plaatselijke situatie afgestemde beheersmaatregelen toepassen om dat doel te bereiken. Door het vaststellen van een gemeenschappelijk doel voor alle lidstaten moet erop worden toegezien dat de maatregelen voor het herstel van de aalpopulaties billijk zijn. Krachtens de voorgestelde verordening moeten de lidstaten ook zorgen voor de nodige middelen op het gebied van ontwikkeling, toepassing, monitoring en evaluatie om het gestelde doel te bereiken. De op deze manier opgedane ervaring zal van nabij worden gezien.

Een communautaire aanpak is noodzakelijk om de lidstaten in staat te stellen op een evenwichtige en billijke manier bij te dragen aan het beheer van de aalstand. Het is niet duidelijk of de bestaande nationale maatregelen adequaat en billijk zijn.

1.5 Samenhang met andere beleidsterreinen

De coördinatie en samenhang tussen maatregelen op grond van dit voorstel en maatregelen op grond van de bovengenoemde richtlijnen is van het grootste belang, aangezien het herstel van een gezonde aalpopulatie een indicator vormt voor de riviercontinuïteit en de waterkwaliteit in het kader van de kaderrichtlijn voor het waterbeleid.

2. RESULTATEN VAN OVERLEG EN EFFECTBEOORDELING

2.1 Overleg

In maart 2003 heeft de Commissie een regionale workshop inzake het aalbeheer georganiseerd, waarin onder andere de wetenschappelijke adviezen met betrekking tot het beheer van de aalstand werden toegelicht en besproken door de wetenschappers, de aalvisserijsector en de lidstaten. Op 1 oktober 2003 heeft de Commissie een mededeling bekendgemaakt met als titel “Ontwikkeling van een communautair actieplan voor het beheer van Europese aal” (COM(2003) 573 def.). Dit document is door de Raad besproken en de conclusies zijn goedgekeurd in juli 2004. Op basis van deze conclusies heeft de Commissie een tweede workshop georganiseerd op 17 september 2004, teneinde de specifieke doelstellingen en de onmiddellijke maatregelen voor het beheer van de aalstand te bespreken.

De Commissie, wetenschappelijke adviseurs, de industriële sectoren en de lidstaten waren het erover eens dat het aalbestand zeer deficitair is, dat maatregelen moeten worden getroffen met het oog op het herstel van het bestand en dat de Commissie specifieke voorstellen moet indienen voor herstelmaatregelen, waarbij rekening moet worden gehouden met zowel milieu- als visserijaspecten. Alle sectoren waren het erover eens dat de aanpak waarbij op communautair niveau een beheersdoel wordt vastgesteld en de lidstaten vrij kunnen beslissen welke middelen zij zullen aanwenden om dat doel te bereiken, een goede aanpak is.

Sommige deelsectoren vestigden vooral de aandacht op het probleem van de voorziening van de markt met glasaal en vroegen om een verbod op de uitvoer van glasaal en om staatssteun voor het uitzetten van glasaal. De Commissie zal nagaan welke marktondersteunende maatregelen kunnen worden genomen maar zij merkt op dat de Wereldhandelsorganisatie (WTO) met name voorschrijft dat marktmaatregelen die worden opgelegd om de instandhouding te bevorderen, alle betrokken sectoren op een billijke manier moeten beïnvloeden. De Commissie zal de mogelijkheden inzake steunmaatregelen voor het uitzetten van glasaal onderzoeken met inachtneming van het nieuw Europees Visserijfonds.

2.2. Verzameling van gegevens en benutting van expertise

De Commissie heeft het wetenschappelijk advies ingewonnen van de Internationale Raad voor het Onderzoek van de Zee (ICES) en van de Europese Adviescommissie voor de Binnenvisserij (EIFAC). Daaruit blijkt dat dringend beheersmaatregelen nodig zijn om het bestand te herstellen. De rekrutering van aal bedraagt nog slechts 1% van het historische niveau, en bij volwassen aal die naar zee migreert om daar te paaien, wordt een hoge mortaliteit geconstateerd. Derhalve moeten dringend maatregelen worden getroffen om ervoor te zorgen dat de stroomgebieden van de lidstaten weer worden bevolkt met adequate aantallen rekruterende aal, en dat voldoende dieren overleven tot zij paairijp zijn.

2.3 Effectbeoordeling

De aalvisserij in Europa is een sterk gediversifieerde sector. De belangrijkste sectoren zijn de glasaalvisserij in Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en Spanje, en de teelt van aal in de Europese aquacultuur. De voor Europa beschikbare statistische gegevens betreffende de visserij op aal zijn zeer onvolledig. Uit gegevens van de FAO blijkt dat in de jaren 90 gemiddeld ongeveer 15.000 ton wilde aal per jaar werd gevangen en dat de productie van de aquacultuur gemiddeld ongeveer 18.000 ton per jaar bedroeg, met een verkoopwaarde van ongeveer 150 miljoen euro. Bovendien werd in de jaren 80 ongeveer 500 à 800 ton glasaal gevangen (met een zeer hoge verkoopwaarde) maar dat is momenteel veel minder. Volgens de laatste tellingen zijn ongeveer 25.000 vissers actief in de visserij op Europese aal. In sommige gebieden, met name in Frankrijk waarvoor uit contacten met de sector is gebleken dat ongeveer 1.100 vissersvaartuigen zich toeleggen op de aalvisserij in de estuaria en dat nog eens 450 vissers actief zijn op de rivieren, vertegenwoordigt de glasaalvisserij ongeveer 75% van de totale omzet van de vissers in het betrokken gebied.

Wanneer geen maatregelen worden genomen om de overleving van volwassen schieraal te verbeteren, zal de momenteel zeer lage hoeveelheid van glasaal resulteren in een daling van de hoeveelheid rode aal in de rivieren, en zal ook het aantal uittrekkende schieralen aan het eind van de vijf à tien jaar durende groeifase afnemen. Indien ervan wordt uitgegaan dat de daling van de populaties volwassen aal in een normale verhouding staat tot de daling van de rekrutering van glasaal, zou dat betekenen dat de hoeveelheid aal nog slechts één honderdste zal bedragen van het huidige aantal. Wanneer bovendien de rekrutering van glasaal afneemt omdat ook het aantal schieralen dat ontsnapt, afneemt, betekent dat inderdaad dat het aalbestand over tien jaar niet meer kan worden geëxploiteerd en dat ook de daaraan verbonden jobs en markten verdwenen zullen zijn. Deze effecten komen bovenop de onmiddellijke problemen (lage voorziening en hoge prijzen) die het gevolg zijn van de schaarste aan glasaal, en ook bovenop de effecten die voelbaar zijn in de sportvisserij.

Het voorstel legt de keuze voor instandhoudingsmaatregelen van de aalstand volledig bij de lidstaten. Maatregelen zoals een vermindering van de visserij op rode aal in de zomer, een vermindering van de visserij op schieraal tijdens de stroomafwaartse migratie in het najaar, een verhoging van de uitgezette hoeveelheid aal, een verbetering van de waterkwaliteit, wijzigingen aan stuwen en waterkrachtcentrales teneinde de migratie van aal te verbeteren, een vermindering van de sportvisserij en hulp bij de in- en uittrek, zijn allemaal maatregelen die deel kunnen uitmaken van het beheersplan voor de aalstand. Naargelang van de gekozen maatregelen zullen de gevolgen op sociaal en economisch gebied verschillend zijn, zodat een algemene evaluatie niet echt mogelijk is. Het belangrijkste element is dat, wanneer geen maatregelen worden genomen, de aalvisserij en de aquacultuursectoren volledig zullen verdwijnen ten gevolge van de verdere daling van de bestanden.

3. JURIDISCHE ASPECTEN

Maatregelen ter bescherming van de aalstand vallen onder artikel 37 van het Verdrag aangezien alen voor de toepassing van dit artikel van het Verdrag als landbouwproduct worden beschouwd.

3.1. Beheersplannen voor aal

Het belangrijkste element van de verordening is de vaststelling van nationale beheersplannen voor aal, waarmee elke lidstaat ervoor moet zorgen dat 40% van de volwassen schieraal uit elk stroomgebied kan ontsnappen (meting bij afwezigheid van storingsfactoren). Deze plannen moeten worden onderzocht door het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij en moeten, wanneer dat comité een positief advies uitbrengt, door de Commissie worden goedgekeurd en op 1 juli 2007 in werking treden.

3.2 Maatregelen op korte termijn

Aangezien de situatie geen verder uitstel duldt, moeten de overlevingskansen voor aal zoveel mogelijk en met inachtneming van de sociale en economische behoeften worden verbeterd door de visserij op aal gedurende 15 dagen per maand te verbieden. Dat verbod blijft in elke lidstaat van kracht totdat een erkend beheersplan voor aal ten uitvoer is gelegd.

3.3. Afwijkingen van de maatregelen op korte termijn

Tijdens de gesloten periode kan de visserij worden voortgezet indien de betrokken lidstaat op afdoende wijze aantoonbaar dat de bestaande maatregelen in overeenstemming zijn met het in punt 3.1 genoemde doel van 40% of indien de visserij betrekking heeft op glasaal die bestemd is om weer te worden uitgezet.

3.4. Subsidiariteit en proportionaliteit

Het herstel van de aalstand zal voordelen hebben voor de aalvissers in alle lidstaten. De sociale en economische voordelen zullen aanzienlijk zijn in de sectoren die afhankelijk zijn van aal, bijvoorbeeld de afzet en distributie en de aquacultuur. Alle lidstaten moeten een billijke, op elkaar afgestemde en geharmoniseerde krachtsinspanning doen om de aalpopulaties te beschermen, teneinde gezamenlijk voordeel te halen uit het herstel van de aalstand. Daarom bestaat de voorgestelde verordening vooral uit de verplichting voor de lidstaten om een gespecificeerde doelstelling op het gebied van het beheer van de aalstand te bereiken. De keuze van de daarbij te gebruiken beheersinstrumenten wordt overgelaten aan de lidstaten. Het gaat hier om een adequate verdeling van de bevoegdheden over de lidstaten en de Gemeenschap. De keuze van een gedecentraliseerde aanpak die in hoofdzaak gebaseerd is op door de lidstaten opgestelde beheersplannen voor aal, maar waarvan het doel is vastgelegd in communautaire regelgeving en de kwaliteit en geschiktheid door de instellingen van de Gemeenschap worden gecontroleerd, is, zowel uit het oogpunt van subsidiariteit als uit dat van proportionaliteit, een adequate methode voor het beheer van een gemeenschappelijk communautair visbestand dat over verschillende stroomgebieden en visserijsectoren is verdeeld.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

De directe extra gevolgen van deze verordening voor de begroting van de Gemeenschap zijn te verwaarlozen. De budgettaire consequenties inzake steun voor onderzoek met betrekking tot aal zijn opgenomen in het kader van het zevende kaderprogramma. Staatssteun voor de visserij en de eventuele toekenning ervan voor de visserij op aal en voor milieumaatregelen, worden behandeld in het kader van het Europees Visserijfonds.

5. AANVULLENDE ELEMENTEN

De Commissie komt zeer binnenkort met een voorstel voor de vaststelling van een traceringsstelsel als hulp in de strijd tegen het stropen. Als eerste stap stelt de Commissie voor om de bepalingen inzake controle en handhaving van het gemeenschappelijk visserijbeleid ook te doen gelden voor de aalvisserij en voor aalproducten. Bovendien is de Commissie voornemens te zoeken naar maatregelen om de uitvoer van glasaal te beperken in overeenstemming met de internationale regelgeving op handelsgebied, teneinde meer glasaal beschikbaar te houden zowel voor maatregelen om de aalstand te herstellen, als voor instandhoudingsmaatregelen.

Voor een adequaat beheer van de aalbestanden en de aalvisserij moet rekening worden gehouden zowel met het effect van de visserij als met het effect van ingrepen in het milieu, met name stuwen, aalpassages en waterkrachtcentrales. Deze verordening betreft uitsluitend het beheer van de aalbestanden. De werkingssfeer van en de voorwaarden voor een financiële bijdrage voor de tenuitvoerlegging van deze maatregelen vallen onder toepassing van het Europees Visserijfonds voor de programmeringsperiode 2007-2013.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling van maatregelen voor het herstel van het bestand van Europese aal

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 37,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Volgens het meest recente wetenschappelijke advies van de Internationale Raad voor het Onderzoek van de Zee (ICES) met betrekking tot Europese aal, bevindt de aalstand zich niet binnen veilige biologische grenzen en kan de visserij niet doorgaan zoals in de voorbije jaren.
- (2) De ICES heeft voorts verklaard dat voor het beheer van de aalvisserij gecoördineerde maatregelen vereist zijn voor de vangstgebieden en voor grotere geografische gebieden.
- (3) De ICES beveelt ook aan dringend een herstelplan uit te werken voor het gehele bestand en de exploitatie en andere menselijke activiteiten die van invloed zijn op de visserij of op het bestand te verminderen tot het laagst mogelijke niveau, totdat een dergelijk plan is opgesteld en ten uitvoer is gelegd.
- (4) Op 19 juli 2004 heeft de Raad conclusies vastgesteld met betrekking tot de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement van 1 oktober 2003 inzake de ontwikkeling van een communautair actieplan voor het beheer van Europese aal¹ waarin de Raad onder meer wordt verzocht voorstellen in te dienen voor het langetermijnbeheer van de aalstand in Europa.
- (5) De omstandigheden en behoeften in de Gemeenschap lopen sterk uiteen, waardoor ook uiteenlopende specifieke oplossingen moeten worden gevonden. Met die diversiteit dient rekening te worden gehouden bij de planning en uitvoering van maatregelen voor de bescherming en het duurzame gebruik van het bestand van Europese aal. De beslissingen moeten worden genomen op een niveau dat zo dicht mogelijk ligt bij de plaats waar de aal wordt geëxploiteerd. Daarbij moet prioriteit worden gegeven aan

¹ COM(2003) 573 def.

door de lidstaten vast te stellen maatregelen in de vorm van een beheersplan voor aal dat is afgestemd op de regionale en lokale omstandigheden.

- (6) Richtlijn 92/43/EEG inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna² en Richtlijn 2000/60/EG tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid³ zijn onder meer bedoeld voor de bescherming, instandhouding en verbetering van de aquatische omgeving waar alen een deel van hun levenscyclus doorbrengen, en gezorgd moet worden voor de nodige coördinatie en samenhang tussen de maatregelen op grond van deze verordening en de maatregelen op grond van de genoemde richtlijnen.
- (7) De beheersplannen voor aal moeten met name betrekking hebben op de stroomgebieden als omschreven in Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid⁴.
- (8) Het al dan niet slagen van maatregelen voor het herstel van de Europese-aalstand hangt af van de nauwe samenwerking en coherente actie op communautair, nationaal en lokaal niveau, alsmede van de informatie, raadpleging en betrokkenheid van de overheidssectoren.
- (9) Om ervoor te zorgen dat de maatregelen voor het herstel van de aalstand doelmatig en billijk zijn, moeten de lidstaten bepalen welke maatregelen zij zullen nemen voor welke gebieden, moeten zij deze informatie zo ruim mogelijk verspreiden, en moet de doelmatigheid van de maatregelen worden geëvalueerd.
- (10) Binnen een stroomgebied waar de visserij en andere menselijke activiteiten met betrekking tot aal een grensoverschrijdend effect kunnen hebben, moeten alle programma's en maatregelen worden gecoördineerd voor het hele stroomgebied. Wanneer een stroomgebied zich uitstrekt tot buiten de grenzen van de Gemeenschap, moet de Gemeenschap streven naar een adequate coördinatie met de betrokken derde landen. De noodzaak van een dergelijke coördinatie mag evenwel niet verhinderen dat de lidstaat de urgente maatregelen treft die zich opdringen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Werkingsfeer

Bij deze verordening wordt het kader vastgesteld voor de bescherming en de duurzame benutting van het bestand van Europese aal van de soort *Anguilla anguilla* in de estuaria en rivieren van lidstaten, die uitmonden in zee in de ICES-gebieden III, IV, VI, VII, VIII en IX of in de Middellandse Zee.

² PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 284 van 31.10.2003, blz. 1).

³ PB L 327 van 22.12.2000, blz. 1

⁴ PB L 327 van 22.12.2000, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2455/2001/EG (PB L 331 van 15.12.2001, blz. 1)

Maatregelen op grond van deze verordening worden vastgesteld en uitgevoerd onverminderd de relevante bepalingen van de Richtlijnen 92/43/EG van de Raad inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna en 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid.

Artikel 2

Periodieke sluitingen voor de visserij op aal

Van de eerste tot en met de vijftiende dag van elke maand is het vissen op, het aanlanden van of het aan boord hebben van paling van de soort *Anguilla anguilla* verboden.

Artikel 3

Tijdelijke afwijkingen van de periodieke sluitingen om het ontsnappingsniveau te verhogen

In afwijking van artikel 2 wordt, voor een periode die afloopt op 30 juni 2007, toestemming verleend voor de visserij op, het aan boord hebben van of het aanlanden van aal van de soort *Anguilla anguilla* van de eerste tot en met de vijftiende van elke maand, op voorwaarde dat:

- (a) de aal minder dan 12 cm lang is en
- (b) alle gevangen aal wordt uitgezet in Europese binnenwateren die in verbinding staan met de zee teneinde het ontsnappingsniveau van volwassen schieraal te verhogen.

Artikel 4

Tijdelijke afwijkingen van de periodieke sluitingen voor bepaalde stroomgebieden

1. Indien de bestaande nationale maatregelen reeds garanderen dat, voor gespecificeerde stroomgebieden, het in artikel 6, lid 4, bedoelde doel reeds wordt bereikt, kan de betrokken lidstaat een aanvraag indienen om, voor een periode die afloopt op 30 juni 2007, te mogen afwijken van de in artikel 2 bedoelde maatregelen voor deze stroomgebieden.
2. De lidstaat dient het desbetreffende verzoek samen met een volledige wetenschappelijke en technische verantwoording in bij de Commissie en andere lidstaten.
3. De Commissie neemt over het verzoek een besluit na raadpleging van het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij.

Artikel 5

Afwijkingen van de periodieke sluitingen in verband met beheersplannen

In afwijking van artikel 2 wordt met ingang van 1 juli 2007 toestemming verleend voor de visserij op, het aan boord hebben van of het aanlanden van aal van de soort *Anguilla anguilla* van de eerste tot en met de vijftiende van elke maand, op voorwaarde dat die visserij in overeenstemming is met de specificaties en beperkingen die zijn vastgesteld in het beheersplan voor aal.

Artikel 6

Opstelling van beheersplannen voor aal

1. De lidstaten bepalen en omschrijven welke individuele stroomgebieden op hun grondgebied een natuurlijke habitat voor Europese aal vormen ("stroomgebied voor aal"), vóórdat de mens in dat gebied enige activiteit aan de dag had gelegd.
2. Bij de omschrijving van de stroomgebieden voor aal houden de lidstaten ten volle rekening met de in artikel 3 van Richtlijn 2000/60/EG bedoelde administratieve regelingen.
3. Voor elk stroomgebied voor aal als omschreven op grond van lid 1, stellen de lidstaten een beheersplan voor aal op.
4. Elk beheersplan voor aal heeft ten doel om, voor elk stroomgebied voor aal, ervoor te zorgen dat de kans zeer groot is dat ten minste 40% van de biomassa van volwassen aal kan ontsnappen naar zee, gemeten ten opzichte van de maximale raming van de potentiële ontsnapping uit het stroomgebied bij afwezigheid van enige menselijke activiteit die van invloed is op het visgebied of het bestand.
5. Elk beheersplan voor aal voorziet zowel in middelen voor het bereiken van het in lid 4 vastgestelde doel als in middelen voor de monitoring en controle van de mate waarin dat doel wordt bereikt.

Artikel 7

Goedkeuring van de beheersplannen voor aal

1. Uiterlijk op 31 december 2006 delen de lidstaten aan de Commissie de overeenkomstig artikel 6 opgestelde individuele beheersplannen voor aal mee.
2. Op basis van een technische en wetenschappelijke evaluatie door het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij, worden de beheersplannen voor aal, in voorkomend geval, goedgekeurd volgens de in artikel 30, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2371/2002 bedoelde procedure.

3. De lidstaten leggen de krachtens lid 2 goedgekeurde beheersplannen voor aal ten uitvoer met ingang van 1 juli 2007.
4. Elke lidstaat stelt de andere lidstaten en de Commissie uiterlijk op 31 december 2006 in kennis van een nationaal overzicht van de voorgestelde beheersplannen voor aal.

Artikel 8

Grensoverschrijdende beheersplannen voor aal

1. Wanneer een stroomgebied zich uitstrekt over het grondgebied van meer dan één lidstaat, stellen de betrokken lidstaten gezamenlijk een beheersplan voor aal op.
2. Wanneer een stroomgebied voor aal zich uitstrekt tot buiten het grondgebied van de Gemeenschap, doen de betrokken lidstaten al het mogelijke om een beheersplan voor aal op te stellen in samenwerking met de betrokken derde landen.
3. Wanneer een stroomgebied voor aal zich uitstrekt tot buiten het grondgebied van de Gemeenschap, moet de bevoegdheid van elke betrokken regionale visserijorganisatie in acht worden genomen.
4. De artikelen 6 en 7 zijn van overeenkomstige toepassing op de in lid 1 en lid 2 bedoelde grensoverschrijdende plannen.

Artikel 9

Verslaglegging en evaluatie

1. Voor elk beheersplan voor aal legt de betrokken lidstaat uiterlijk op 31 december 2009 een verslag voor aan de Commissie over de monitoring, de doelmatigheid en de resultaten van het plan, waarbij met name voor elk stroomgebied een raming wordt gegeven van het percentage van de totale biomassa van aal dat kan ontsnappen naar zee om daar te paaien, berekend ten opzichte van de potentiële ontsnapping bij totale afwezigheid van visserij of andere menselijke activiteiten die van invloed zijn op de visserij en op het bestand.
2. Uiterlijk op 1 juli 2010 dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in met een statistische en wetenschappelijke evaluatie van de resultaten van de tenuitvoerlegging van de beheersplannen voor aal, samen met het advies van het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij.
3. Met inachtneming van het in lid 2 omschreven verslag stelt de Commissie eventueel maatregelen voor die het meest geschikt worden bevonden om het bestand van Europese aal te herstellen.

Artikel 10

Controle en handhaving

1. Hoofdstuk V van Verordening (EG) nr. 2371/2002 van de Raad van 20 december 2002 inzake de instandhouding en de duurzame exploitatie van de visbestanden in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid⁵ is van overeenkomstige toepassing op alle in de onderhavige verordening bedoelde maatregelen.
2. Artikel 22, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 2371/2002 is niet van toepassing.

Artikel 11

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter

⁵ PB L 358 van 31.12.2002, blz. 59.